

الموصوف و الصفة (المنعوت و النعت)

تبعيت صفت از موصوف ۱ . جنس (مذکر و مؤنث)

۲ . عدد (مفرد ، مثنی ، جمع)

۳ . إعراب (رفع ، نصب ، جر)

۴ . معرفه یا نکره بودن

مثال : الرجل المسلم ، طالب ناجح ، طفلتان صغيرتان ، الحكام الظالمين ، الطلاب الصادقون

۱ . صفت برای جمع مکسر غیر انسان مفرد و مؤنث می آید . مثال : الكتب المفيدة ، قرون جميلة ، أشياء كثيرة

۲ . برای مؤنث معنوی (الأرض ، الشمس ، النار ، الدار ، الحرب ، البئر ، الروح ، النفس ، عين و أعضاء زوج بدن

« يد ، عين ، أذن ، رجل ... » و نام شهرها و کشورها) صفت مؤنث می آید .

مثال : الشمس المضيئة ، الدار الباقية ، الأرض الخالية ، النفس مطمئنة ، عين جارية ، عيناً جميلة

۳ . اسم می تواند صفت و مضاف الیه با هم داشته باشد .

مثال : عباد الله الصالحون ، عبادك المخلصين ، يديه المباركة ، عمله الحسن

م.اليه،صفت م.اليه ، صفت م.اليه،صفت م.اليه،صفت

۴ . جمله وصفیه : هرگاه جمله ای مرجع آن اسم نکره باشد جمله وصفیه به شمار می رود .

جمله وصفیه ۱ . جمله فعلیه : رأيتُ طالباً يقرأ دروسه في المكتبة ، دخل في الغرفة طفل يبكي

۲ . جمله اسمیه : أريدُ كتاباً صفحاته رقيقة ، في مدرستنا شجرة أوراقها خضراء

نکته : موصوف نقش نیست اما صفت نقش محسوب می شود .

ترجمه جمله وصفیه :

جاء طالبٌ قد نجح في الإمتحان (ماضی + ماضی : ماضی بعيد)

رأيتُ طفلاً يبتسم بصوتٍ عالٍ (ماضی + مضارع : ماضی استمراری)

أريدُ كتاباً يساعدني في فهم الدروس (مضارع + مضارع : مضارع التزامی)

در ترجمه جمله وصفیه بین دو جمله « که » آورده می شود .

هر گاه صفت جمع باشد در زبان فارسی مفرد ترجمه می شود . مثال : المؤمنون الصادقون : مؤمنان راستگو
هر گاه یک اسم هم مضاف الیه و هم صفت داشته باشد اول صفت بعد مضاف الیه ترجمه می شود .
مثال : عباد الله الصالحون : بندگان صالح خدا ، عمله الحسن : کار نیک او

المضاف و المضاف إليه

یاد آوری

نشانه جر ۱. مثنی : ی

۲. جمع مذکر : ی

۳. أسماء خمسة : ی

۴. ممنوع من الصرف : َ

۵. اسم ممکن است تقدیراً و محلاً نیز مجرور باشد .

۱. هرگاه یک اسم به اسم دیگری اضافه شود یعنی بعد از آن قرار گیرد مضاف الیه به شمار می رود .

مثال : کتاب المعلم ، خليفة المسلمين ، أمير المؤمنين

۲. هرگاه ضمیر به اسمی متصل شود آن ضمیر مضاف الیه محسوب می شود .

مثال : کتابک ، ربنا ، اللهم

۳. بعضی اسم ها از قبیل (قبل ، بعد ، فوق ، تحت ، أمام ، کل ، بعض ، غیر ، مع « ذو ، ذا ، ذی » و ...) دائم
الإضافة هستند و کلمه بعد از آنها مضاف الیه است .

۴. جمع مذکر سالم و مثنی هرگاه مضاف واقع شوند نون آنها حذف می شود .

مثال : مسلمون + العالم : مسلمو العالم ، معلمین + المدرسة : معلمی المدرسة ، والدین + ک : والدیک ، یومان + ه : یوماه
نکته : مضاف نقش نیست اما مضاف الیه نقش محسوب می شود .

نکته : مضاف هیچ گاه « ال ، تنوین » نمی پذیرد .

نکته : بعد از کلماتی از قبیل (فعل ، اسم اشاره ، اسم موصول ، ضمیرها ، اسم ال دار ، اسم تنوین دار) مضاف الیه نمی آید .